

Maassluis Belang stelt vragen bij toewijzingsbeleid sociale huurwoningen

Tijdens de gemeenteraadsvergadering van 1 november gebruikte Maassluis Belang het actualiteit halfuurtje om een ons inziens kwalijke zaak aan de orde te stellen. Een kwalijke zaak hoewel wij er Maassluis niet over gaan, het betreft namelijk Europese regelgeving. Zoals u misschien weet of zelfs aan den lijve hebt ondervonden, zijn de regels om sociale woningen toe te wijzen drastisch veranderd. De hoogte van het inkomen om voor een sociale huurwoning in aanmerking te komen zijn ons inziens op Grieks Niveau neergelegd. Het (gezamenlijk) inkomen ligt op 33000 euro en de prijs van de woning moet onder 650 euro liggen; het zijn nauwelijks realistische bedragen in Nederland.

MaasDelta moet 90 procent van deze woningen verhuren aan mensen met een inkomen lager dan dit bedrag van 33000 euro, hierdoor vallen velen buiten de boot en zijn overgeleverd aan de grillen van de vrije sector of het duurdere segment van het aanbod van Maasdelta. De koopsector is voor mensen met een inkomen dat net iets hoger ligt in het geheel onbereikbaar. Vriend en vijand begrijpen de problematiek die dit met zich meebrengt maar blijkbaar hebben onze vertegenwoordigers, die in de landelijke politieke partijen zijn verenigd, dit onvoldoende duidelijk kunnen maken bij de beleidsmaker in Brussel. Dat is een trieste constatering. Wat ook een trieste constatering is, is dat de PvdA Maassluis via de Twitter ventileerde dat Joop Luijendijk dit probleem al een jaar geleden aan de orde stelde. Dit vliegen afvangen is wellicht één van de redenen dat de burger zich steeds verder afkeert van sommige linkse partijen.

De PvdA miste de essentie van ons verhaal want het gaat Maassluis Belang vooral om de resterende 10 procent waar wij wel invloed op hebben. Met de toewijzing van deze 10 procent hebben wij moeite.

Er worden woningen toegewezen aan een detacheringbureau die vervolgens gastarbeiders -die op de 2e Maasvlakte werkzaam zijn- hierin gaan onderbrengen. Een aantal personen met een waarschijnlijk (boven) modaal inkomen in één huis dat voor de Maassluizer daardoor onbereikbaar wordt.

Dat de wethouder zich er van afmaakt met de mededeling dat er een convenant is tussen de partijen is jammer. In het convenant wordt slechts de rechten en plichten van de bewoners geregeld, hij legt de nadruk op mogelijke overlast, die elders in Maassluis eerder regel dan uitzondering is bij de bewoning van Oost-Europese bewoners. Dit ondanks het gegeven dat het college dit ontkent door in de Schakel te stellen dat er uit bijvoorbeeld de Zwaluwstraat geen meldingen zijn van overlast. Zij zouden ook de Twitter berichten hierover moeten volgen en vervolgens actie ondernemen. Afspraken in een convenant zijn mooi maar handhaving lijkt vaak weerbarstiger.

Hoewel de overlast een heikel punt is, ging het Maassluis Belang vooral over de regel die blijkbaar wel voor Nederlandse bewoners geldt maar niet voor gastarbeiders die via een detacheringbureau in deze sociale huurwoning worden ondergebracht met een veelvoud van de inkomensgrens van 33000 euro. Onze Maassluisse doelgroep die net boven de inkomensgrens bevindt blijft hierdoor verstoken van deze mogelijkheid om gebruik te maken van de 10 procent vrije bestedingsruimte van MaasDelta en waar Wethouder Keijzer zijn invloed in overleg kan uitoefenen. De vraag is zelfs gerechtvaardigd of deze toewijzing binnen of buiten deze 10 procent valt. Jammer dat Keijzer zich verschuilt achter een convenant.

Daarvoor wilde Maassluis Belang aandacht.